

Bruxelles, den 4. december 2018
(OR. en)

14533/1/18
REV 1

SOC 723
EMPL 542
ECOFIN 1098
EDUC 438

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Vedr.:	Det europæiske semester 2019 Henstilling om den økonomiske politik i euroområdet - Godkendelse af bidraget vedrørende de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter

I. INDLEDNING

Den 21. november 2018 forelagde Kommissionen den økonomiske efterårspakke, der omfatter den årlige vækstundersøgelse, rapporten om varslingsmekanismen og udkastet til den fælles beskæftigelsesrapport. Som det foregående år omfattede pakken også et udkast til Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet med henblik på bedre integration af euroområdedimensionen og den nationale dimension af EU's økonomiske styring.

II. HENSTILLINGEN TIL EUROOMRÅDET

Udvalgsformændene (Beskæftigelsesudvalget, Udvalget for Social Beskyttelse, Udvalget for Økonomisk Politik i euroområdesammensætning) har samarbejdet om et koordineret bidrag. Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse holdt således et fælles møde den 29. november for at analysere og drøfte de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af henstillingen.

De beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af henstillingen til euroområdet findes i **henstilling 3** og **betragtning 7**. Udvalgene har drøftet disse dele og er nået til enighed om nogle få ændringer af Kommissionens tekst. Formændene for Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse forelagde disse ændringer for Udvalget for Økonomisk Politik i euroområdesammensætningen (telekonference den 30. november). Alle kunne tilslutte sig tilføjelserne til betragtning 7. I henstilling 3 medtog Udvalget for Økonomisk Politik i euroområdesammensætningen dog ikke omtalen af fattigdom og social inklusion. Omtalen af passende og bæredygtige socialsikringssystemer er indeholdt i andet punktum af henstilling 3.

Ændringer i bilaget i forhold til Kommissionens forslag (dok. 14445/18) er angivet med **fed skrift** og udeladelser med [...].

Teksten i bilaget til denne note svarer til de ændringer, som blev godkendt af Udvalget for Økonomisk Politik i euroområdesammensætningen, dog kun vedrørende de dele, der falder ind under EPSCO-Rådets kompetence (henstilling 3 og betragtning 7). Resten af teksten er i øjeblikket til behandling i Økofinudvalgene, hvor den eventuelt vil blive ændret yderligere.

III. **KONKLUSIONER**

De Faste Repræsentanternes Komité opfordres til at henstille til EPSCO-Rådet, at det godkender de beskæftigelsesmæssige og socialpolitiske relaterede aspekter af henstillingen til euroområdet, jf. bilaget til denne note.

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om den økonomiske politik i euroområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

som tager følgende i betragtning:

- (1) Euroområdet går ind i sit sjette år med uafbrudt økonomisk vækst, og det negative outputgab er ved at lukke sig, men fremtidsudsigterne er behæftet med stigende risici, og væksten ventes at aftage. Den potentielle vækst er fortsat væsentligt lavere end i perioden før krisen, og der er fortsat forskelle mellem landene som følge af markante forskelle i de enkelte medlemsstaters økonomiske resiliens. Reallønsvæksten er fortsat moderat og har haltet efter produktivitetsudviklingen. Den nominelle lønvækst og kerneinflationen stiger med fortsat beskæftigelsesfremgang, men der vedbliver med at være lommer af underudnyttelse af arbejdskraften eller stor arbejdsløshed i nogle medlemsstater. Euroområdet har i de seneste fem år kunnet registrere et stort overskud på de løbende poster, som er knyttet til dynamikken i eksporten i euroområdet og en forbedret konkurrencestilling, skønt der stadig er betydelige forskelle mellem landenes stilling i forhold til udlandet. For medlemsstater, der i en længere periode har haft store underskud over for udlandet, er nettostillingen over for udlandet fortsat meget negativ, hvilket gør dem sårbare, idet dette typisk afspejler store beholdninger af privat eller offentlig gæld. En vellykket genoprettelse af balancen i euroområdet kræver et passende nedgearingstempo, positive vækst- og inflationsforhold samt løbende produktivetsforøgende reformer³. Det er også vigtigt at få skabt en positiv efterspørgselsdynamik, samtidig med at lande med store overskud ligeledes vil kunne bidrage til at genoprette balancen ved at sikre bedre forhold, som understøtter lønvækst samt offentlige og private investeringer.
- (2) For at styrke vækstpotentialet på længere sigt og få bugt med nationale og regionale uligheder er det nødvendigt med yderligere stigninger i erhvervsfrekvensen, vækstfremmende strukturreformer og investeringer i materielle og immaterielle goder med henblik på at øge produktiviteten og innovationen, navnlig i de medlemsstater, som tydeligt præsterer under gennemsnittet for euroområdet. Dette er afgørende for at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i euroområdet.

³ Europa-Kommissionen, 2018, "Rapport om varslingsmekanismen 2019".

- (3) Det makroøkonomiske policymix i euroområdet, herunder penge-, finans- og strukturpolitikken, er nødt til at være ensartet og velafbalanceret for at sikre robust og holdbar økonomisk vækst. Den Europæiske Centralbank har i de senere år måttet anvende ukonventionelle pengepolitiske værktøjer for at bringe inflationen tilbage mod sit mellemfristede mål og samtidig understøtte vækst og jobskabelse. I lyset af den gradvise normalisering af pengepolitikken er det nødvendigt at føre en passende differentieret finanspolitik og fokusere på strukturreformer for fortsat at fremme vækst på mellemlang og lang sigt.
- (4) Styrkelse af finanspolitisk holdbarhed i euroområdet og i de enkelte medlemsstater kræver differentierede nationale politikker, som er i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpakten, og bør tage hensyn til det finanspolitiske råderum. En velfungerende Økonomisk og Monetær Union (ØMU) kræver samordning af de nationale finanspolitikker i overensstemmelse med de fælles finanspolitiske regler. De fælles finanspolitiske regler har til formål at sikre holdbarhed i den nationale gæld og samtidig skabe plads til makroøkonomisk stabilisering. Den finanspolitiske kurs i euroområdet har været overvejende neutral i perioden 2015-2018, og ud fra Kommissionens prognose ventes den at blive en smule ekspansiv i 2019, til trods for at outputtet ligger over potentialet. Det er særlig vigtigt at genopbygge finanspolitiske stødpuder i de medlemsstater, som fortsat befinder sig i en situation med meget høje offentlige gældsniveauer. Dette vil også mindske deres sårbarhed over for chok og give de automatiske stabilisatorer mulighed for at fungere fuldt ud ved det næste tilbageslag. En forøgelse af de offentlige investeringer, navnlig i medlemsstater med finanspolitisk råderum, vil understøtte væksten og genoprettelsen af balancen.

- (5) Finanspolitiske strukturreformer er fortsat afgørende for at øge den finanspolitiske holdbarhed og styrke det økonomiske vækstpotentiale. Bedre fungerende nationale finanspolitiske rammer, velforvaltede udgiftsanalyser og effektive og gennemsigtige offentlige udbud kan bidrage til, at de offentlige udgifter udnyttes mere produktivt og effektivt, og øge troværdigheden af finanspolitikken. En bedre sammensætning af de nationale budgetter, både hvad angår indtægts- og udgiftssiden, ved bl.a. at omfordele midler til investeringer, vil styrke de offentlige budgetters indvirkning på vækst og øge produktiviteten på længere sigt. For at sikre mere effektive og fair skattesystemer er det vigtigt at forenkle og modernisere skattesystemerne og sætte ind mod skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse, navnlig ved hjælp af foranstaltninger til bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning. For at skabe bedre rammer for erhvervslivet og øge resiliensen i euroområdet og medlemsstaternes økonomier er det afgørende at sikre, at skattesystemerne letter uddybningen af det indre marked og fremmer konkurrencen mellem selskaber. Det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag vil være et godt middel hertil.
- (6) De strukturelle og institutionelle forhold på arbejds- og produktmarkederne samt velfungerende offentlige forvaltninger spiller en vigtig rolle for eurolandenes resiliens. Robuste økonomiske strukturer forhindrer, at chok får alvorlige og langvarige følger for indtægterne og arbejdsudbuddet. Dette kan lette gennemførelsen af pengepolitikken og begrænse uligheder og dermed skabe gode betingelser for holdbar og inklusiv vækst. En bedre koordinering og gennemførelse af strukturreformer, især dem, der anbefales i de landespecifikke henstillinger, kan udløse positive afsmittende virkninger mellem medlemsstaterne og øge de gunstige virkninger i hele euroområdet. Reformen, som styrker konkurrencen på produktmarkederne, fremmer ressourceeffektivitet, skaber bedre rammer for erhvervslivet og øger kvaliteten af institutionerne (bl.a. effektive retssystemer) fremmer økonomisk resiliens i euroområdet og medlemsstaterne. Det indre marked rummer stadig et betydeligt uudnyttet potentiale, og der skal gøres fremskridt for at uddybe det, især inden for finansielle tjenester, digitale aktiviteter, energi og transport og med hensyn til rettidig gennemførelse og bedre håndhævelse af lovgivningen.

- (7) Den europæiske søjle for sociale rettigheder opstiller 20 principper til at fremme lige muligheder og adgang til arbejdsmarkedet, rimelige arbejdsvilkår samt social beskyttelse og inklusion. Reformen til at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen, støtte **vellykket omstilling til arbejdsmarkedet, fremme skabelsen af kvalitetsjob** og mindske segmenteringen kan bidrage til at øge **inklusiv** vækst, styrke økonomisk resiliens og automatisk stabilisering, mindske ulighederne, [...] **tackle fattigdom og social udstødelse** og hjælpe med at imødegå udfordringerne ved en omskiftelig økonomi. Individualiseret støtte til jobsøgning, uddannelse og omskoling kan føre til effektiv og rettidig aktivering. Adgang til uddannelse og undervisning af høj kvalitet **gennem hele livsforløbet** er afgørende og kræver tilstrækkelige investeringer i menneskelig kapital og færdigheder, navnlig blandt ufaglærte. Sådanne reformer og investeringer forbedrer beskæftigelsesegnetheden, fremmer innovation og produktivitet og medfører bedre lønninger på mellemlang og lang sigt, hvilket styrker euroområdetets resiliens og fremmer social inklusion og mobilitet internt i medlemsstaterne og i hele euroområdet. Skattebyrden i euroområdet er forholdsvis stor, og skatten på arbejdskraft vægter uforholdsmæssigt meget; en omlægning af skatten væk fra arbejdskraft til et mindre vækstbegrænsende grundlag, f.eks. ejendoms-, forbrugs- eller miljøafgifter, kan øge udbuddet af og efterspørgslen efter arbejdskraft. Lovgivning om jobbeskyttelse skal sikre alle arbejdstagere rimelige og anstændige arbejdsforhold, særlig i lyset af nye beskæftigelsesformer og nye kontrakttyper, som skaber nye muligheder, men også udfordringer med hensyn til jobsikkerhed og socialsikringsdækning. Effektive og bæredygtige socialsikringssystemer er ligeledes afgørende for at garantere et passende indtægtsniveau og adgang til tjenester af høj kvalitet. Samtidig er pensionsreformer og politiske tiltag til at forene arbejds- og familieliv også afgørende for at fremme arbejdsmarkedsdeltagelsen. Unødvendige restriktioner i forbindelse med jobmobilitet og branchemæssig og geografisk mobilitet kan hindre omfordeling internt i medlemsstaterne og i euroområdet. Det er vigtigt at inddrage arbejdsmarkedets parter i beskæftigelsesreformer, sociale reformer og andre beslægtede økonomiske reformer.

- (8) Skønt finanssektoren i euroområdet siden krisen er blevet mere robust, er der stadig sårbarheder, som skal imødegås. Gælden i den private sektor er fortsat stor, og flere skattesystemer indeholder fortsat gældsfræmmende elementer. Betydelige stigninger i statsobligationsrenterne risikerer at udhule bankernes kapital, hvilket kan få negative afsmittende virkninger i hele euroområdet. Behovet for at tilpasse bankernes forretningsmodeller, de lave renter og den stigende konkurrence fra andre finansieringsformer presser fortsat bankernes rentabilitet. Andelen af misligholdte lån i forhold til den samlede lånemasse falder generelt og hurtigere i medlemsstater med de største beholdninger. Ikke desto mindre kræver de nationale andele af misligholdte lån, som fortsat ligger langt over gennemsnittet for euroområdet, en yderligere vedholdende indsats. I marts 2018 fremlagde Kommissionen en pakke med risikoreducerende foranstaltninger til at få bugt med de tilbageværende misligholdte lån og forhindre fremtidig ophobning heraf, som Europa-Parlamentet og Rådet bør vedtage i sin helhed. For at fuldføre bankunionen er det vigtigt, at bankpakken fra november 2016 vedtages inden udgangen af 2018, idet den vil bidrage til yderligere at nedbringe risiciene via gennemførelsen af internationalt aftalte normer for bankers kapitalbuffere og likviditet. Efter at have konstateret adskillige alvorlige overtrædelser af reglerne til bekæmpelse af hvidvask af penge har Kommissionen foreslået at styrke Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og det tilsynsmæssige samarbejde for at styrke håndhævelsen af de lovgivningsmæssige rammer på området. Der er gjort betydelige fremskridt med at etablere bankunionen, men den er endnu ikke fuldført. Fraværet af en fælles indskudsforsikringsordning og en fælles bagstopper for Den Fælles Afviklingsfond forhindrer bankunionen i at kappe båndene mellem bankerne og staten.

- (9) Styrkelse af Den Økonomiske og Monetære Unions udformning kræver ikke alene, at bankunionen og kapitalmarkedsunionen fuldføres som en prioritet, men også at der gøres en indsats inden for alle aspekter af Kommissionens køreplan for ØMU'en frem mod 2024. Eftersom der føres en fælles pengepolitik og en decentraliseret finanspolitik, er der behov for større risikodeling i lyset af de opnåede fremskridt med risikoreduktion. I december 2017 og maj 2018 offentliggjorde Kommissionen en række forslag til yderligere skridt i retning af fuldførelsen af ØMU'en, som omfatter en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion og et reformstøtteprogram (foreslået som led i den flerårige finansielle ramme). Forslagene bygger på debatoplægget om uddybning af ØMU fra maj 2017 og de fem formænds rapport fra juni 2015. I overensstemmelse med den aftale, der blev indgået mellem finansministrene i euroområdet i juni 2018, skal der træffes politiske beslutninger og tages konkrete skridt vedrørende bankunionen, bl.a. bør der indledes politiske forhandlinger om en europæisk indskudsforsikringsordning og en yderligere styrkelse af den europæiske stabilitetsmekanisme, som stats- og regeringscheferne er enige om bør udgøre bagstopperen for Den Fælles Afviklingsfond. Alle disse reformer vil bidrage til at styrke euroens rolle på internationalt plan og afstemme den bedre med euroområdets globale økonomiske og finansielle relevans. Det er vigtigt, at de drøftes på en måde, så der sikres åbenhed og gennemsigtighed over for medlemsstaterne uden for euroområdet.
- (10) Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse er blevet hørt om de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af denne henstilling,

HENSTILLER, at medlemsstaterne i euroområdet i perioden 2019-2020 træffer foranstaltninger, hver især og i fællesskab i Eurogruppen, med henblik på at:

1. Uddybe det indre marked, skabe bedre rammer for erhvervslivet og forfølge resiliensforstærkende reformer af produktmarkedet og markedet for tjenesteydelser. Nedbringe udlandsgælden og forfølge reformer til at øge produktiviteten i de medlemsstater i euroområdet, som har underskud på de løbende poster, skabe bedre betingelser for lønvækst under hensyntagen til arbejdsmarkedets parter rolle og gennemføre foranstaltninger, der fremmer investeringer i de medlemsstater i euroområdet, som har store overskud på de løbende poster.

2. Genopbygge finanspolitiske stødpuder i eurolande med høje offentlige gælds niveauer, understøtte offentlige og private investeringer og forbedre kvaliteten og sammensætningen af de offentlige finanser i alle lande.
3. Flytte skatter og afgifter væk fra arbejde, styrke uddannelsessystemerne, øge investeringerne i færdigheder og sikre effektive arbejdsmarkedspolitikker, som støtter **vellykket** omstilling **til arbejdsmarkedet**. Fremme skabelsen af kvalitetsjob og håndtere segmenteringen på arbejdsmarkedet og sørge for passende **og bæredygtige** socialsikringssystemer i hele euroområdet.
4. Gøre bagstopperen for Den Fælles Afviklingsfond operationel, indføre en europæisk indskudsforsikringsordning og styrke de europæiske lovgivnings- og tilsynsmæssige rammer. Fremme en kontrolleret reduktion af store private gældsbeholdninger. Hurtigt nedbringe niveauet af misligholdte lån i euroområdet og forhindre, at de hober sig op, bl.a. ved at afskaffe de skattemæssige fordele ved gældsstiftelse.
5. Gøre hurtige fremskridt med fuldførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union, også med henblik på at styrke euroens internationale rolle under hensyntagen til Kommissionens forslag, bl.a. forslagene vedrørende finanssektoren samt reformstøtteprogrammet og den europæiske investeringsstabiliseringsfunktion som led i forslaget til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand
